



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **O. N.**, zastoupený Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Jaklovecká 18, Slezská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5 - Smíchov, o návrhu na obnovu řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 19 Cad 224/2008, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 7. 2013, č. j. 19 Ad 48/2012 – 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Advokátovi Mgr. Petru Miketovi **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 3.146 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem podaným dne 20. 8. 2012 u Krajského soudu v Ostravě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal obnovy soudního řízení ve věci sp. zn. 19 Cad 224/2008, které bylo ukončeno rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 2. 2010, č. j. 19 Cad 224/2008 - 301. Tímto rozsudkem byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2001, č. j. X, o nepřiznání částečného invalidního důchodu. Krajský soud dospěl k závěru, že se stěžovatel domáhá obnovy řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí, která podle § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), není přípustná. Usnesením ze dne 31. 7. 2013, č. j. 19 Ad 48/2012 – 29, proto návrh stěžovatele podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Stěžovatel toto usnesení krajského soudu napadl včas podanou kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Poukázal na to, že podle § 114 s. ř. s. je obnova řízení přípustná v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu. Stěžovatel má za to, že zamítnutím jeho žádosti o částečný invalidní důchod mu správní orgán neposkytl ochranu. Namítl, že správní orgán neměl při posouzení jeho žádosti o částečný invalidní důchod k dispozici důkazy, na základě nichž mohl objektivně zhodnotit jeho zdravotní stav. Pokud by správní orgán vycházel z veškeré zdravotnické dokumentace stěžovatele, měl by jeho žádosti vyhovět. Jestliže tak neučinil, jedná se o nepřiměřený zásah do práv stěžovatele ve smyslu § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal usnesení Krajského soudu v Ostravě a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Návrh na obnovu řízení je mimořádným opravným prostředkem, jehož smyslem a účelem je ve výjimečných případech umožnit obnovení řízení před správním soudem. Jeho cílem je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních, jež vyšly najevo až po právní moci rozhodnutí. Obnova řízení je přitom přípustná jen u těch druhů řízení, které zákon v § 114 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. výslovně vyjmenovává - jsou to řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a řízení ve věcech politických stran a politických hnutí.

Ustanovení § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zjevně odkazuje na řízení podle § 82 a násl. s. ř. s., v němž je v něm poskytována ochrana před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Definici zásahu zákon neobsahuje, zásah vymezuje velmi obecně a široce. Přesná definice ani není možná, protože pod pojem zásahu spadá velké množství faktických činností správních orgánů, ke kterým jsou různými zákony oprávněny. Jde o úkony neformální, pro které mohou a nemusí být stanovena pravidla, např. faktické pokyny (typické v dopravě), bezprostřední zásahy (při ohrožení, při demonstraci, příkazy ke zjednání nápravy), zajišťovací úkony atd., tedy obecně úkony, které nejsou činěny formou rozhodnutí, ale přesto jsou závazné pro osoby, vůči nimž směřují, a ty jsou povinny na jejich základě něco konat, nějaké činnosti se zdržet, nebo nějaké jednání strpět, a to na základě jak písemného, tak i faktického (ústního či jinak vyjádřeného pokynu či příkazu).

Z výše uvedeného vyplývá, že ačkoli mohl stěžovatel rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2001, č. j. X, o nepřiznání částečného invalidního důchodu považovat za citelný zásah do svého života, není toto rozhodnutí nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., neboť dikce uvedeného ustanovení výslovně předpokládá, že zásah, pokyn nebo donucení správního orgánu není rozhodnutím. Uvedené rozhodnutí žalované je typickým rozhodnutím správního orgánu, proti němuž bylo možné podat žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., což stěžovatel učinil. Proti rozsudku krajského soudu ze dne 2. 2. 2010, č. j. 19 Cad 224/2008 – 301, vydanému v tomto řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není obnova řízení podle § 114 odst. 1 s. ř. s. přípustná.

Nejvyšší správní soud tedy uzavřel, že krajský soud postupoval správně, pokud návrh stěžovatele na obnovu řízení odmítl jako nepřipustný podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že kasační stížnost není důvodná, podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji proto zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, žalovaný měl ve věci úspěch,

pokračování

nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává. Ustanovenému zástupci stěžovatele náleží v souladu s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 písm. c), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za dva úkony právní služby učiněné v řízení o kasační stížnosti ve výši 2.000 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 600 Kč právní služby podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. Protože je advokát plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se tento nárok o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů odvést podle zákona o DPH. Částka této daně činí 546 Kč. Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává náhrada nákladů v celkové výši 3.146 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu